



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 437/2015  
09.07.2015. године  
Београд

### У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ц., због кривичног дела трговина људима из члана 111б став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Основног кривичног закона и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ц., адвоката А.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 1138/10 – Кв 1771/14 од 27.05.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 357/15 од 23.02.2015. године, у седници већа одржаној 09.07.2015. године, једногласно је донео

### ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ц., адвоката А.З., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 1138/10 – Кв 1771/14 од 27.05.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 357/15 од 23.02.2015. године.

### Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 1138/10 – Кв 1771/14 од 27.05.2014. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног С.Ц., адвоката А.З., од 06.02.2013. године, за доношење решења о обустави извршења казне затвора у трајању од једне године изречене пресудом Трећег општинског суда у Београду К 50/06 од 21.02.2007. године, која пресуда је правноснажна 22.09.2008. године, а због наступања апсолутне застарелости извршења казне.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 357/15 од 23.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног С.Ц., адвоката А.З., изјављена против решења Вишег суда у Београду К 1138/10 – Кв 1771/14 од 27.05.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Ц., адвокат А.З., због повреде закона у смислу члана 485 став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно

одлучивање или да преиначи побијана решења и донесе одлуку којом ће обуставити извршење казне затвора у трајању од једне године по пресуди Трећег општинског суда у Београду К 50/06 од 21.02.2007. године због наступања апсолутне застареле извршења казне затвора.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Ц. у захтеву за заштиту законитости истиче да је пресудом Вишег суда у Београду К 1138/10 од 18.09.2012. године окривљени С.Ц. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 година и шест месеци, а приликом одмеравања јединствене казне му је као утврђена узета и казна затвора изречена пресудом Трећег општинског суда у Београду К 50/06 од 21.02.2007. године у трајању од једне године, а у односу на коју пресуду је од стране Првог основног суда у Београду донето решење К 6829/10 од 09.01.2013. године којим је утврђено да је наступила апсолутна застарелост извршења предметне казне затвора у трајању од једне године изречене пресудом Трећег општинског суда у Београду. Због наведеног бранилац сматра да треба да се обустави извршење наведене казне затвора у трајању од једне године, јер је решење Првог основног суда у Београду К 6829/10 од 09.01.2013. године правноснажно и извршно па се ради о пресуђеној ствари, при чему додаје да је застарелост извршења казне затвора по пресуди Трећег општинског суда наступила пре него што је пресуда Вишег суда у Београду постала извршна. Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП, је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Наиме, по оцени овог суда, а како је кривично гоњење према окривљеном С.Ц. (за кривично дело из осуђујуће пресуде Трећег општинског суда у Београду К 50/06 од 21.02.2007. године) окончано пре доношења побијаних решења којим је одбијен захтев браниоца окривљеног за доношење решења о обустави извршења казне затвора у трајању од једне године из наведене пресуде Трећег општинског суда и како је та казна у време док још није наступила застарелост њеног извршења узета као утврђена приликом одмеравања јединствене казне, то су неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка

1) ЗКП, јер у конкретном случају нема застарелости кривичног гоњења и не ради се о пресуђеној ствари у смислу члана 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник**  
**Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Јанко Лазаревић, с.р.**